

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 54Ek/3292/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121490884
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121490884.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, práv. zast.: Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., IČO: 36 868 299, so sídlom Horná 26, 974 01 Banská Bystrica, proti povinnému: R. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., zast.: B. nar. XX. XX. XXXX, . trvale bytom O., vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Martin Hucik, so sídlom exekútorského úradu Orličie 897, 027 43 Nižná, pod sp. zn. 385EX 823/2021, na vymoženie pohľadávky vo výške 1 474,99 eura s príslušenstvom, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/3292/2021 zo dňa 30. marca 2022, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/3292/2021 zo dňa 30. marca 2022 **z a m i e t a** .

II. Súd oprávnenému priznáva náhradu trov konania o sťažnosti, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 56,78 eura, ktoré budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „vyšší súdny úradník“) uznesením sp. zn. 54Ek/3292/2021 zo dňa 30. marca 2022 výrokovou vetou I. rozhodol, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietal a výrokovou vetou II. rozhodol, že súd žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznáva. V odôvodnení uznesenia podrobne rozpísal dôvody svojho rozhodnutia.

2. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, povinný prostredníctvom zástupcu, v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť.

3. Oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu, žiadal sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Sudca k veci udáva nasledovné:

5. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

7. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Po preskúmaní sťažnosti povinného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca dospel k záveru, že táto bola podaná včas, ale je v celom rozsahu nedôvodná. Skutkový stav v napadnutom uznesení bol vyšším súdnym úradníkom zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvedený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia, aplikujúc pritom ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku.

10. Nad rámec uvedeného, sudca k sťažnosti povinného poukazuje na koncentračnú zásadu vyjadrenú v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorej povinný musí uviesť a uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Z predmetného ustanovenia zákona je preto zrejmé, že pri rozhodovaní súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (ako aj o sťažnosti povinného) sú podstatné tie právne skutočnosti, ktoré povinný uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie a nastali do dňa podania tohto jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Prípadné ďalšie tvrdenia povinného reagujúce na vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, príp. uvedené iba v sťažnosti, sú pre rozhodovanie súdu irelevantné.

11. Súd rešpektujúc dôležitosť právnej teórie a právnych pojmov k uvedenému dodáva, že súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia reagovať na všetky namietané skutočnosti a dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranou. V tomto rozsahu súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 19. mája 2009, sp. zn. II. ÚS 200/09, z právnej vety ktorého vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby spravodlivé súdne rozhodnutie reagovalo na podstatné a relevantné argumenty účastníka konania, a aby mu dalo jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie konkrétneho právneho problému (obdobne napr. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07). V obdobnom znení je aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 675/2014-40, v rámci ktorého ústavný súd uviedol, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (porov. v tomto zmysle IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 32/07), najmä s ustanovením § 157 ods. 2 OSP (v súčasnosti § 220 CSP), v ktorom sú upravené náležitosti odôvodnenia. (výrok I. uznesenia)

12. Oprávnený si vo vyjadrení k podanej sťažnosti, uplatnil voči povinnému trovy právneho zastúpenia za 2 úkony v exekučnom konaní a to

- 1 x za podanie oprávneného odoslané exekútorovi dňa 08. 11. 2011 v predmete označené ako „Vyjadrenie oprávneného k žiadosti exekútora k návrhu povinného na zastavenie exekúcie a námietke zaujatosti“ o 46,56 eura = odmena 35,69 eura + režijný paušál 10,87 eura

- 1 x za podanie tohto vyjadrenia k námietkam povinného o 47,32 eura = odmena 35,69 eura +režijný paušál 11,63 eura

+ 20% DPH, t.j. 18,78 eura; spolu za obidva úkony titulom trov sumu 111,74 eura.

13. Pokiaľ ide o prvý uplatnený úkon - Vyjadrenie oprávneného k žiadosti exekútora k návrhu povinného na zastavenie exekúcie a námietke zaujatosti, za ktorý oprávnený žiadal priznať trovy konania, sťažnostný súd mu nevyhovel a požadované trovy mu za daný úkon nepriznal. Stalo sa tak jednak z dôvodu, že v rozhodnutí o sťažnosti súd rozhoduje iba o trovách „sťažnostného konania“ a jednak z dôvodu, že vo výroku II. napadnutého uznesenia bolo už o nich rozhodnuté a to tak, že súd žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznáva. Ako dôvod nepriznania náhrady trov konania, vyšší súdny úradník uviedol skutočnosť, že

účastníci si ich neuplatnili. Oprávnený pritom voči výroku II. uznesenia vyššieho súdneho úradníka, sťažnosť nepodal.

14. Napriek vyššie uvedenému sťažnostný súd k veci dodáva, že generálne možno konštatovať, že náhrada trov konania, a to nielen v základnom konaní, ale aj v konaní vykonávacom sa riadi princípom úspechu vo veci, resp. princípom zodpovednosti za zavinenie. Nemožno však zabúdať, že exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu a zároveň jeho druhým, fakultatívnym štádiom. Exekučný poriadok v pozícii *lex specialis* vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania. V otázke trov konania možno hovoriť o špeciálnej právnej úprave v Exekučnom poriadku, ktorý neupravuje dvojfázové rozhodovanie o trovách konania a ani povinnosť priznať niektorému z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania aj bez návrhu. Zákonodarcu v tomto procesnom predpise zároveň obmedzuje trovy oprávneného len na niektoré úkony spojené so zastupovaním oprávneného. V exekučnom konaní začatom po 1. apríli 2017 tak oprávnený nemôže požadovať všetky trovy právneho zastúpenia, ktorému mu vznikli, ale len v taxatívne vymedzených prípadoch. Otázka práva na náhradu trov oprávneného je predmetom posudzovania exekučného súdu už v konaní o návrhu na vykonanie exekúcie. Ak exekučný súd vyhodnotí návrh ako prípustný a vydá poverenie na vykonanie exekúcie, posúdi aj opodstatnenosť doložených a uplatnených doterajších nákladov oprávneného a v oprávnenej časti ich uvedie v poverení na vykonanie exekúcie. Náhrada trov oprávneného sa v rozsahu uvedenom v poverení stáva predmetom vymáhania od povinného v exekučnom konaní. V prípade, ak povinný iniciuje svojím návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, od meritórneho výsledku tohto sporu závisí v prvom rade „ďalší osud“ náhrady trov oprávneného, uvedených v poverení na vykonanie exekúcie a v druhom rade otázka náhrady prípadných trov zastúpenia oprávneného v exekučnom spore. Ak bude v exekučnom spore úspešný oprávnený (t.j. ak súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietne), súd prizná oprávnenému náhradu trov jeho právneho zastúpenia (vrátane určenia ich výšky), v súvislosti so zamietnutím návrhu povinného na zastavenie exekúcie, a súčasne vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, v ktorom uvedie výšku náhrady trov zastúpenia oprávneného v exekučnom spore, avšak opätovne (obdobne ako je to pri návrhu na vykonanie exekúcie) len za predpokladu, že oprávnený si náhradu trov voči povinnému uplatňuje. Oprávnený si preto musí uplatniť náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie v podanom vyjadrení k takémuto návrhu, resp. ešte pred vydaním uznesenia vyššieho súdneho úradníka, ktorým o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhoduje. Tento záver súdu umocňuje aj skutočnosť, že podľa ustanovenia § 48 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína na návrh. Toto ustanovenie Exekučného poriadku jednoznačne uvádza, že zahájenie výkonu rozhodnutia je výlučne v rukách oprávneného, a preto sa v Exekučnom konaní uplatňuje tzv. dispozičný princíp. Tento princíp sa oproti civilnému sporovému konaniu uplatňuje aj vo vzťahu k náhrade trov konania. Trovy oprávneného sa uvádzajú v poverení na vykonanie exekúcie a v jeho dodatkoch (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku) a stávajú sa predmetom vymáhania od povinného. Pokiaľ potom oprávnený vymoženie náhrady trov konania od povinného v prebiehajúcom exekučnom konaní nepožaduje, súd v súlade s dispozičným princípom nemôže v tejto časti exekúciu voči povinnému viesť pre absenciu vôle resp. návrhu oprávneného. Tento nárok oprávneného môže byť predmetom vymáhania od povinného v prebiehajúcom exekučnom konaní len na základe prejavenej vôle oprávneného v podobe návrhu na ich vymoženie. Je preto nevyhnutné, aby si oprávnený v podanom vyjadrení (prípadne vyjadreniach) k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil a vyčíslil výdavky na zastupovanie, ktoré mu v súvislosti s takýmto návrhom vznikli (§ 199a ods. 1 Exekučného poriadku). Dôvodom na dodržanie tohto postupu je aj zachovanie možnosti využitia inštitútu sťažnosti ako procesného prostriedku nápravy prípadného nesprávneho rozhodnutia o trovách tohto konania vrátane ich výšky, pričom je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ si oprávnený trovy konania neuplatní ani nevyčíslil, nemá povinný možnosť sa k tomuto nároku relevantne vyjadriť. Ďalej súd uvádza, že Exekučný poriadok výslovne nerieši situáciu, ak si účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, do skončenia konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nárok na náhradu výdavkov na svoje zastupovanie v tomto konaní neuplatnil. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (*analogia legis* alebo *iuris*). Tejto procesnej situácii potom zodpovedá, s použitím čl. 17 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku rozhodnutie súdu, že oprávnenému voči povinnému náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nepriznáva. Tento výrok súdu zodpovedá skutočnosti, že exekučné konanie je (ako už súd uviedol vyššie) prísne ovládané dispozičným princípom a exekučný súd nesmie viesť exekúciu voči povinnému v rozsahu, v akom to oprávnený nenavrhol a poverenie na vykonanie exekúcie, resp. dodatok k nemu vydá len za účelom vymoženia oprávneným

požadovaného nároku. Aplikáciou vyššie uvedeného, pokiaľ si oprávnený v podanom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, resp. do skončenia konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil náhradu trov voči povinnému, je potom dané rozhodnutie súdu o nepriznaní náhrady trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie oprávnenému voči povinnému správne.

15. Podľa § 195 Exekučného poriadku trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

18. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

19. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

20. Nakoľko bol oprávnený v sťažnostnom konaní úspešný, súd mu v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení v spojení s Čl. 4 CSP, priznal trovy právneho zastúpenia za uplatnený úkon - vyjadrenie k sťažnosti povinného, na ktoré bol súdom vyzvaný. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty výšky vymáhaného peňažného plnenia v sume 1 474,99 eura, súd priznal oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby v súlade s § 13 ods. 2 vyhlášky vo výške 35,68 eura. Trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby po pripočítaní režijného paušálu tak predstavujú sumu vo výške 56,78 eura /35,69 eura + 11,63 eura (režijný paušál platný v roku 2022) + 20% DPH, t.j. 9,46 eura/. Priznané trovy budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia. (výrok II. uznesenia)

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.